

МУЖНЫ БЕЛАРУСКИ НАРОД!

Памножым славу герояў беларускіх партызан. На кожным кроку, смертаносным агнём і меткай куляй, будзем бязлітасна знішчаць фашысцкіх бандытаў!

ЗА ШТО ІХ УЗНАГОРОДЗІЛІ

Герайчыя справы Беларускіх партызан

Як палым прабагае па сухой траве, так хутка распаўсюджаецца па сёлах і мястэчках Беларусі, залатых гітлераўскімі катамі, магутны і грозны партызанскі рух. Бяззастаючы і сільна старэйшы, дзятчаты-комсамольскі і дарослыя калі снічы бруццэ за зброю, ухадзяць у дзюны і аўтары, каб вечна-нарым нападам расстрайваць тыя ворага, яго забеспячэння, трымаць пастаянна ў страху, знішчаць жыццую сілу.

Усе даўжэй становіцца чорны спісак злачынстваў гітлераўскіх бандытаў, і як водгук нянавісці і помсты, мноштва лік партызанскіх атрадаў, якія вылучаюць з савай асяродка сапраўдных багатыроў, герояў, не ведучых страху.

Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР адзначыў высокімі ўзнагародамі першых доўгіх слаўных беларускіх партызан. Хто гэтыя героі? Якімі спрамамі мношты іны славу роднага народа?

Героі Советскага Саюза Тіхон Бумажкоў і Фёдар Паўлюскі стварылі ў Н-скім раёне моцны партызанскі атрад. Гэты атрад паказаў ужо, кую сілу мае ў сабе невялікі калектыў адданых радзіме людзей, якія дзейнічаюць хутка, умела і бязстрашна.

Н-скія партызаны ўступілі ў вярхоўны бой з фашысцкай мотамеханікай. Нечаканна і дэраціо нападу іны апрактычны ворага і знішчылі 18 танкаў і бронемашыны. У другі раз атрад напаў на штаб варажэй дзвіжы. У кароткім, гаражнай бай ён знішчыў фашысцкіх штаб-афіцэраў. 35 аўтамабіляў, многа матэрыялаў і вельмімалы сталі бальшымі трафеймі партызан.

Р-скія партызаны і сярэд іх храбрэйшыя — камандзір атрада Турчынскі, Бумажкоў, Шчэрбінскі, Аляксееў, Ціхвінскі, Зун, Кудэйнін заўважлівы працоўны мотаканьоны праціўніка, напалі на яе каля вёскі Д. Сем знішчылі і тры захопленыя фашысцкіх бронемашыны — такі рэзультат блізкага праведзенага бою.

Многа неспрыяцельна дэстабілізацыя фашысцкай арганізацыяны М. І. Жукоўскім. Гэта іны зрабілі моцнае ружоўным і кулямётным агнём імянецкіх пасты. Паўтарышы палілі 7 імянецкіх партызанскіх часткаў выбілі, а часткова знішчылі імянецкую ахову ў сямліні К.

Беспартыйны калгаснік Аляксей Якубенка з невялікай групай партызанскіх партызан смела напаў на фашысцкую разведку, знішчыў у бай танк і іны матэрыялы, блізка даказаўшы, што ніякая броне не страшна адважным, любячым радзіму людзям.

Камандзір партызанскага атрада С. Юрын на чале свайго атрада напаў на жагоны імянецкіх пяхоты. 150 нештаў было забіта, асцягні рабегіліся.

Партызаны дамагаюць Чырвонай Арміі і тым, што затрымаваюць варажыя каласы на марш і перавахах.

Каб затрымаць ворага, група партызан Дмітрыя Царанкова ўзварала мост праз

раку П., з засады абстраляла атрад у 200 чалавек, падмацаваны бронемашынамі, нанесла ворагу буйныя страты, узварала пераправу.

Камсамольцы Андрэй Булакоў, які камандуе ўзводам, ахоўваючым паромную пераправу ля вёскі вёскі Ч., не даў групе праціўніка пераправіцца праз раку. У гэтым бай, ранішы імянецкага афіцэра, Кулакоў пад агнём пераправіўся на другі бераг, захваціў ранага і з усімі дакументамі даставіў яго у бліжэйшую вясковую частку.

Велізарную дапамогу Чырвонай Арміі аказваюць партызаны-разведчыкі, якія работаюць у імянецкіх тылах. З глыбокай паварай гавораць камандзіры Н-скага атрада і партызанскага аддзела з атрадаў. Разведчыкі гэтага атрада П. Традаў, А. Ткачоў, Г. Шандаровіч і іныя пад умелым кіраўніцтвам свайго камандзіра Влэдзіміра Міронава і начальніка штаба старога партызана Аляксандра Міхайлавіча Ярошана не раз дамагалі часткам Чырвонай Арміі грамадзянскіх ворага і амагі яго абароны.

Адважны і дэярка работаў у разведцы партызан Н-скага атрада, удзельнік грамадзянскай вайны Шкалай Аляксеевіч Трысна.

Ад старых партызан-разведчыкаў не адстае і моладзь. Зусім юныя 13-гадовыя Янія Зелінскі і Паўлуша Строчка разведкай распалажэнне імянецкіх войск, паведамліў ўсе весткі камандзіру советскага бронепоезда, і бронепоезд точыным агнём знішчыў вялікую групу імянецкіх салдат.

На фронце ачычнай вайны жанчыны ўстае ў рад з мужчынамі, абаронячы са зброй у руках родную зямлю. Такава Аня Шубінік, сакратар комсамольскай арганізацыі Т-скага партызанскага атрада. Яна пад варажым агнём узварала на омакдзе асцягні гаручага, была рана і не ўшла з паста.

Настаі таго, як немы занялі пункт Ш., тэлефаністка Роза Гумал не ўшла з паста і па камутатару паведамліла ў штаб чырвонаармейскай часткі ўсе весткі аб працоўнай праціўніка. Комсамолька Валенціна Герасімава, будучы сама рана ў бай, пад агнём вытрымала 12 раненых байцоў.

Такавыя людзі, адважышы справы на закляк таварыша Сталіна арганізавалі партызанскі атрад гітлераўскім навалякам. Героі-партызан многія тысячы, дзсяткі тысячы. Скура іх будучь сонні тысячы.

Іны не даюць ворагу ні сна, ні пачоку, іны смельца, дэярны і неадступны. Іх сіла і дэярнасць палюбоў ворага. Аб гэтым гавораць скупныя радзі ў фашысцкіх пастах. Аб гэтым гавораць пачіны вольні ў афіцэрскай і салдацкай пісьмак з Усходняга фронту. Аб гэтым гавораць фашысцкія лісткі, у якіх за шчычнай лаянкі па адрасу партызан хаваліся жыццельны страх перад магутным народным рухам. Ал. СУРНОУ.

ДЗІЮЧАЯ АРМІЯ.

У фонд абароны краіны

Да поўнага разгрому ворага

КАРМА. (Па тэлефону). Усе працоўныя раёна з вялікім патрыятычным уздымам падахпілі каштоўную ініцыятыву масквічоў па стварэнню фонда абароны краіны. Ва ўстановах, на прадпрыемствах, у арцелях і калгасах праходзяць агукныя сходзі. Выступваючы ў спрэчках выказваюць сваё жаданне прыняць актыўны ўдзел у стварэнні народнага фонда абароны соцыялістычнай бацькаўшчыны.

— Мы ўпэўнены, — пішуть у сваёй рэзалюцыі рабочыя, служачыя райпажыўсаюза і хлебзаймаў, — што нашы сродкі пойдучы на знішчэнне крывавага сабаж германскага фашызма. Мы добра-вольна аддаем у фонд абароны ў жніўні свой заробатак за 5 дзён і трохдзённы заробатак у наступныя месяцы да канца вайны. Няхай на нашы сродкі будучь пабудаваны новыя танкі, самалёты, якія Чырвоная Армія капітакова і

назаўсёды знішчыць германскі фашызм. Кожны дзень у банк прыходзяць рабочыя, служачыя, калгаснікі і здаюць свае аберажэнні. Наступіла ўжо наяўным у фонд абароны любімай май-радыма больш 5.000 руб. Калектыў банка здаў 1.208 руб., заготарыю—458 руб. Рабочнікі райпажыўсаюза тт. Пінзбург, Васілеўскі і Асташенка ўнеслі ў фонд абароны па 50 руб. кожны.

Днямі адбыўся агукны сход настаўніцкаў раёна. Советская інтэлігенцыя, горада падтрымліваючы народную ініцыятыву, рашыла аддаць у фонд абароны аднадзённы заробатак ітэмесячна да канца вайны. Наступнікі ўзялі на себе абавязальства — дайсці ў маіскай і разказаць усім калгаснікам раёна аб каштоўным пачыне масквічоў па стварэнню фонда абароны.

А. ФЭДАРАУ. (Нар. «Звядзі»).

Высокі патрыятызм

ХОЙНІКІ. Народная ініцыятыва аб стварэнні фонда абароны ахваціла ўсе слаі працоўных. Рабочыя, служачыя, калгаснікі на адбыўшыхся сходах усё ак адзін выказалі сваю бязмежную любоў да партыі Леніна—Сталіна і советскага ўрада, прадмагчы сваю гатоўнасць дапамагчы Чырвонай Арміі грамадзянскі ворага.

Кожны дзень на рахунок ў банку павялічваюцца сума ў фонд абароны радзімы. На 10 жніўня па раёну сабрана ўжо 17.000 руб. Калгаснікі сельсакасападарчай арцелі «Чырвоны лес» здалі ў

фонд абароны соцыялістычнай бацькаўшчыны 1.893 руб. 1.200 руб. наступіла ад членаў сельсаарцелі «Чырвоны слаг». На-дзень у банк прыйшла работніца Ф. А. Лаўручэнка.

— Мой брат, — заявіла яна, — як і ўсе чырвоныя воіны—змагальца на фронце. Я працу прынялі і ад мяне ў фонд абароны скропны ўносу—500 руб. Няхай і мае сродкі пойдучы на разгром ворага, на ўмацаванне нашай любімай соцыялістычнай Радзімы.

Н. ІВАНОУ. (Нар. «Звядзі»).

КАЛГАС ВЫКАНАЎ ПЛАН ЗБОЖЖАПАСТАВАК

ЦЕРАХОЎКА. Калгас імяні Войкава—першаўні ў раёне. Тут з першых дзён вайны на месцы мужчыны, якія ўшлі на фронт, сталі жанчыны і старэйшы. Усе і малыя і старыя, прапучоў самадзяла, не ішадзучы сваёй сіл. Сярод калгаснікаў не знойдзеш такіх, якія-б не выконвалі нормы выпрацоўкі.

Часяла і самадзяла праца дала сваё вынікі. Калгаснікі ўжо закончылі ўборку жыта, ячменю і пшаніцы. Распалазала

масава малацьба. На 10 жніўня калгас першым у раёне поўнасьцю выканаў план збожжапаставак.

Раўняючыся па перадавых, калгаснікі сельсаарцелі «На вары», Маркаўскага сельсавета, таскама закончылі ўборку азімых і прыступілі да ўборкі азімых. У лік дэяржаставак калгас ужо здаў 18 цэнтнераў зярна.

В. ДАНИЛАУ. (Нар. «Звядзі»).

Здаюць гародніну дэяржаве

УВАРАЎІЧЫ (па тэлефону). Дружна ідзе ўборка ўраджаю на палях раёна. Калгас «Дружба», «Ударнік другой пяцігодкі», «Вольная праца» і іныя поўнасьцю ўжо закончылі жніўе жыта, пачалі масавую малацьбу. Першыя на-малачыні пачіны збожжа калгаснікі здаюць дэяржаве.

Побач з зярном на склады кожны дзень наступнае свежая гародніна—гуркі, морква, капуста і іны. 10 тун ранішай капуста здалі дэяржаве калгаснікі сель-

гасарцелі «Дружба». Калгаснікі сельсаарцелі «Чырвоны мяж» здалі 5 тон бульбы.

— Нашы чырвоныя воіны, — заявілі калгаснікі сельсаарцелі «Дружба», — мужна змагаюцца на фронце. Мы, калгаснікі, часной і самадзялаі работай у тылу забеспячым Чырвоную Армію усім неабходным, дапаможам ёй бязлітасна грамадзян ворага.

Г. ВОЛГІН. (Нар. «Звядзі»).

Палескія партызаны жорстка помсцяць фашыстам

Мястэчка Г. адно з многіх прыгожых мястэчак Советскай Беларусі. За годі советскай узды іны змяніла сваё аблічча: тут пабудаваны фабрыка, райкамбінат, электрастанцыя; лепшыя швейныя, скурныя і дравапрацоўчыя майстэрні; харчовы камбінат, МТС і рад іных прадпрыемстваў.

У цэнтры мястэчка вырашчаны добры сад. Пабудаваны выдатны клуб, сталюка, магазіны, рад добрых жылёвых будынкаў, кіноаэтар.

Але што стала з гэтым выдатнейшым мястэчкам за два тыдні паваранна ў ім гітлераўскіх бандытаў?

Тое, што будавалася годзімі, знішчана фашысцкімі галаварэзцамі за два тыдні паваранна і перавахах. Фабрыка, электрастанцыя, усе майстэрні, магазіны, склады, установы—усё разгромлена, разграблена.

Насельніцтва мястэчка на працягу ўсяго часу «гаспадаранна» нешта літаральна галадала. Не было хлеба, не правала стаюла. Паралізаваў усё жыццё мястэчка. Але і гэтага фашысцкіх разбойнікам было мала. Пасты грабжучы грамадскіх складаў і магазінаў іны пачалі грабжучы насельніцтва. Штодзённа, асабліва вечарамі, фашысцкія сабакі рыскалі на дамах, пераварачалі скарні, абшарвалі ўсе кучоты ў дамах і граблі ўсё, што пападалься ім пад рукі.

Гэтыя драпежнікі амаль штодзённа адпраўлялі паслыкі ў Германію з награбленай у насельніцтва маёмасцю. Асабліва ім падабаўся гатлінікі нашай советскай вытворчасці. Гатлінікі здымалі з рук, у каго-б іх ні ўбачылі. Калі дзе гатлінікі не знаходзілі, то пачыналі пагражаць і патрабавалі аддачы іх. За-

біралі нашы советскія грошы ў насельніцтва. Грабжучы кватэр завяршаўся здымак над жанчынамі, гвалтаваннем пад пагрозай зброі, нават у прысутнасці іх дзцей і іных членаў сям'і, у прысутнасці сваёй саўзедельнікаў-бандытаў.

Такія дзекіны орты шпартваліся амаль штодзённа. Аб усім гэтым нам са сямліні на вачах расказвалі многі жыхары, якія бачылі ўсе гэтыя жахі.

Грамадзянку М. вывезлі ў лес за мястэчка, арганізавалі калектыўнае гвалтаванне, а пасля расстралялі.

Не лепш вялі сабе фашысты і ў вёсках. Уся маёмасць жыхароў сёл і вёсак падваргалася грабжучы. Забіралі ўсе лепшыя і каштоўныя рэчы. Адбіралі кароў і свіней у калгаснікаў. На вуліцах стралялі курэй, гусей і забіралі сабе.

У вёсцы Пецянкі імянецкі бандыты забралі ў сямліні усю іх маёмасць: прапратку, абутак і іныя рэчы.

У Н-скім раёне імянецкія заправілы пранавалі насельніцтва ўсё хлеб абмалочыць і здаваць ім. За малейшае супраціўленне сямліні расстралявалі на месцы.

У вёсцы Дуброва фашысцкія галаварэзы застралілі 4 старыкоў-калгаснікаў. У вёсцы Мартынавічы фашысты за-праці ў павозку старшыню калгаса тав. Буеся і прымуцілі весткі імянецкіх салдат на адлегласці 12 км. У мястэчку Ш. заірагілі ў Германію з 4 чалавекі ў калясцы для вазкі сена.

Такіх дзекіх фактаў разгуду і здымак чына над нашым народам вельмі многа. Грабжучы ў вёсках суправажаліся забойцамі гвалтаваннем жанчын, дачок у прысутнасці іх маідрэй. У вёсцы Н. ян-

дому фашысты ўбачылі маці і яе дачку —дзятку 15—16 год. Адабраўшы дачку ў маці, насільнікі павялі яе ў хлэй. Маці пачала крычаць. Яе збілі, а дачку звацілі.

Дарослыя мужчыны фашысты ўганяюць у тыл, у канцлагеры. На 2—3 дні фашысты не даюць ім ежы і вады, прымушаюць выконваць самыя цяжкія работы. Тыя, якія прабуюць хопць у чым-небудзь парываць, фашысты расстраляваюць на месцы.

Вараўніком сада ў мястэчку Г. працаваў 60-гадовы старык. Фашысты загалі яму ўбраць сад імі-ж захоплены. Стары сяміўся, сеў атыччы. У гэты час з'явіўся фашысцкі афіцэр і пачаў збіваць старыка за тое, што ён не паспеў ўбраць сад. «Што вы мяне паградыце?», — сказаў старык. Тады афіцэр выхваціў рэвалвер і застраліў яго.

У адказ на фашысцкія здымакні над нашым народам у Палессі падмаецца шырока хваля народнага партызанскага руху. Партызаны праследуюць фашысцкіх разбойнікаў скрозь і ўсёды.

Група партызан з атрада т. П. у лесе напала на разведку праціўніка. Зважэўся бой. Было забіта 3 фашыстаў, а астатнія рабегіліся. Плян іх разведкі праналіўся.

Група партызан з атрада т. М. атрымаваў заданне ўзварца два масты з тым, каб затрымаць працоўнае танкаў праціўніка. Гэты план быў ажыццяўлен поўнасьцю. Гэта-ж група дала каштоўныя даныя разведцы войскай часткі.

Група партызан тав. П. атрымаваў заданне прарэсі разведку ў тылу праціўніка ў раёне мястэчка С. Выканаўшы заданне, партызаны на дарозе зазад знішчылі 5 варажых матышыкаў. Камандіру групы партызан стала вядома, што праціўнікі імянецка фарсіравалі раку П. праз мост. Гэта група ў саставе 12 чалавек узварала мост і сганілазала за-саду. Узялі паліўны бронемашыны і каля-

200 чалавек пяхоты, партызаны ружоўным кулямётным агнём нанеслі праціўніку вялікую страту і не далі яго фарсіраваць раку. Праціўнік вымушан быў адступіць.

Партызанскі атрад т. П. у колькасці 25 чалавек разам з атрадам войскай часткі капітана П. зайшлі даля ў тыл праціўніка — да месца распалажэння штаба арміі. Фашысты раздзельныя, у труксах, гулялі і п'яніставалі, кілачы ўсею буталкай з вінном, сярэўжучы дзекі орты. Раптоўным нападам партызан і атрада войскай часткі быў знішчаны штаб фашысцкай арміі, забраны каштоўнейшыя дакумента, карты і многа трафейў. Толькі пасля падышоў падмацаванні праціўніка атрад скраўся ў лесе, зрабіўшы на шляху яшчэ тры раптоўныя напады на разведку, разведку і невялікія групы праціўніка. Знішчыў іх, партызаны багапалучна дабраліся да свайго зыходнага пункта.

Група партызан тав. Я. недалёка ад мястэчка Г. раптоўна напала на разведку праціўніка. У гэтай схватцы знішчаны танкі і забіта 5 матышыкаў.

Партызан тав. П. зайшоў адычы ў вёску К. У гэты час сямлі ўварваўся імянецкі танк. Дзе фашыстаў пайшлі на дамах грабжучы насельніцтва, а адзін астаўся ў машыне. Тав. П. убачыў, што ў дом, у якім ён знаходзіцца, ішч дзею фашыстаў. Не разгубіўшыся ён празважно дзума выстралялі з вінтоўкі напавал забіў аборучы бандытаў. Траці, які знаходзіўся ў танку, пачуўшы выстраляў, хутка ўтёк на машыне.

Полны партызанскай вайны на Палессі разгараецца ўсё шырэй і ярчэй. Рабочыя, служачыя, сяляне, якія асталя на залатай ворагам тэрыторыі, ішч, зараз у ласы з тым, каб бязлітасна помсціць ворагу.

Фашысцкія ізвергі знойдучы сабе магілу на нашай советскай зямлі.

Ф. ЯВІЧ.

РАБОТА ПАРТЫЙНАЙ АРГАНІЗАЦЫІ ў ВАЕННЫХ УМОВАХ

Сакратар партыйнага бюро Н-скага раёна т. Жыткоўскага пажка застаў зарэз у кабінете. Яго можна бачыць заўсёды на паравозе, ля станка, у рамонтнай канаве. З першага дня ачычнай вайны ўся партыйна-палітычная работа перанесена ў пях, брыгаду, на паравоз. Пастаянна маючы зносіны з паравознікамі, рамонтнікамі, работнікамі дапаможных пяхаў тав. Жыткоўскі, члены партбюро рашуча выконваюць ім іх заданні ў вайне супраць германскага фашызма, мабілізуюць іх на чэсную, самадзяланую працу.

Звычайна палітычная агітацыя сярэд паравозных брыгад зводзілася да чыткі газет. Ва ўмовах вайны, калі паравознікі мала затрымаваюцца ў дзёно, і бальш выноўць у пяхах, гэта форма палітычнай агітацыі не задавальняла поўнасьцю запрасаў паравознікаў. Гэты факт улічыла партбюро і арганізавала сярэд паравозных брыгад індывідуальную агітацыю. У памяшканні дэяржурна па даю, дзе перад адраўленнем з поездам збіраюцца машыністы, памочнікі машыністаў, кацагары, устаноўлена кругласутачнае дэяржурства членаў партбюро і актывістаў.

Перад адраўленнем паравознай брыгады ў раісе, яе інфарміруюць аб апошняй зводцы Советскага Інфарбюро, расказваюць аб тым, як работаюць паравознікі на сваёй ачычнай вайне, як іны сваёй герайчынай працай дамагаюць грамадзянскага ворага. Тут-жа паравозная брыгада заклочае соцыялістычны дагавор, у якім бярэ канкрэтную абавязальства на адну пасаду. Пасля зварота паравознай брыгады з пяхадзі, з ёй зноў праводзіцца гутарка. Побач з тым, што яе інфарміруюць аб ходзе ваенных дзсяннў, важнейшых пяхах, дэяржурны дэдаваецца як праішоў раісе, дзе парадзі як падрыхтаваць лакаматыў да наступнай пяхадзі.

Члены партбюро — майстар механічнага пяха т. Ільчанка, сасер т. Башко, машыніст т. Лебедзеў, актывісты тт. Струкаў, Юханавіч, Урбан зарэкамандавалі сябе страшнымі бальшавікамі-агітатарамі, якія ўмела мабілізуюць чыгуначнікаў на чоткую работу транспарта на тое, каб забеспячыць бесперабойную работу магістралі.

Сур'ёзную ўвагу ўдзяляла партыйная арганізацыя дэю луніскаму руху. Гэты рух за любівы догляд за лакаматывам мае ва ўмовах вайны выключнае значэнне. Аб гэтым агітатары шыр дэстумачалі паравознікаў, ака дзейную дапамогу ў яго прымянен. Можна прывесці рад фактаў, калі машыністы знаходзіліся па 5—10 і бол сутак на рабоце і на звароту ў бой паравозы не мелі патрэбы ў рамонце. Усё неабходны рамонт паравозных брыгад выконвала сваімі сіламі, ерыстоўваючы для гэтага працяглыя сямлі. Рэзка скарацілася і колькасць за саў рамонту пры настанюўцы паравознага рамонту. Гэта дае магчымасць кампенсаваць брыгадам выпусканы паравознага рамонту ўдвая хутчэй нормы.

Шырокі размах атрыла палітычная агітацыя і ў рамонтных пяхах. Ш дэбна тут праводзіцца чыткі і гуткі, якія павяшваю палітычную свядомасць чыгуначнікаў, саздэічча павышэнню ірадукцыйнасці іх прац. Колькасць брыгад тт. Калябала, Ільчанка, Майсеева выпускаюць з монту паравозы за 7—8 гадзін пры не ме 14 гадзін. У пяху няма ні аднаго ботніка, невыконваючага нормы.

Добра пастаўлена палітычная агітацыя забеспячае дакладную работу да якогэ ўзрора выконвае пастаўленыя пяхі заданні. Камуністы ішч у авангадэ, займаюць выдучую ролю ў барах за дакладнае выкананне пяхадоў, узору работу ўсёй магістралі.

Усёму калектыву дэю добра вядо герайчы паступак кандыдата партыі шчыніста т. Курапа. Разам са сваім мотыкам ён вывез з-пад абстраў ва жага самагэта два поезда. Тав. Кур ільдаўна прыняў партбюро ў чале партыі.

Член партыі машыніст т. Баранаў прыгарадны поезд, калі напалеў пяхынікі сярэвжучы. Майстарскі манеўручы, т. Баранаў прывёў поезд на нечоткую стачыню нешаконджаным.

Член партыі машыніст т. Рубанаў, лічачыся з адважымі, узору воц пяхах, прымяняе метал т. Луціна. І дэна работаюць камуністы-паравознікі, Кульшэвікі, Грынькевіч, Шчэгалыя, многія іныя. Партыйная арганізацыя штодзённа клопатіцца аб тым, каб кожны з іх займаў выдучую ролю на выт часу, каб усё калектыў дэю акты дамагаў Чырвонай Арміі грамадзянскага ворага.

Член партыі машыніст т. Баранаў прыгарадны поезд, калі напалеў пяхынікі сярэвжучы. Майстарскі манеўручы, т. Баранаў прывёў поезд на нечоткую стачыню нешаконджаным.

Член партыі машыніст т. Рубанаў, лічачыся з адважымі, узору воц пяхах, прымяняе метал т. Луціна. І дэна работаюць камуністы-паравознікі, Кульшэвікі, Грынькевіч, Шчэгалыя, многія іныя. Партыйная арганізацыя штодзённа клопатіцца аб тым, каб кожны з іх займаў выдучую ролю на выт часу, каб усё калектыў дэю акты дамагаў Чырвонай Арміі грамадзянскага ворага.

Член партыі машыніст т. Баранаў прыгарадны поезд, калі напалеў пяхынікі сярэвжучы. Майстарскі манеўручы, т. Баранаў прывёў поезд на нечоткую стачыню нешаконджаным.

Член партыі машыніст т. Рубанаў, лічачыся з адважымі, узору воц пяхах, прымяняе метал т. Луціна. І дэна работаюць камуністы-паравознікі, Кульшэвікі, Грынькевіч, Шчэгалы